

Павелъ на сотникъ който стоѣше тамъ: имате ли власть да кѣете человекъ Римлянина безъ сѣдъ;

26 И като чѣ сотнико (товъ), ѿиде та казъ тысященачалникъ, и рече: глѣдай (хѣбавъ) що ще да направимъ: за-щото тоа человекъ ѣ Римлянинъ.

27 И пристѣпи тысященачалнико при него, и рече мѣ: кажи ми, Римлянинъ ли си ты; и той мѣ рече: Римлянинъ.

28 Ѣговоръ мѣ тысященачалнико: азъ съ много заплаща самъ печалилъ товъ име на-Римско то гражданство. Я Павелъ мѣ рече: а азъ самъ се и родилъ съ него.

29 И тоа чѣсъ ѡстѣпиха ѡ негѡ ѡнѣа който шѣха да го испѣтсватъ, и самъ тысященачалнико се оуплаши, като разсмѣче ѣ Римлянинъ, и защото го кѣше вѣрзалъ.

30 Я на оутрешнѣатъ дѣнь, понѣже йскаше да разсмѣе истина та, зашѣ го клеветатъ. Идѣе те, развѣрзъ го ѡ ѡковы те, и заповѣда да дойдатъ архѣереѣ те и сѣчкѣо нѣхенъ сокоръ: и извѣде Павла, и постави го предъ нѣхъ.

ГЛАВА КГ:

И КЯТО поглѣднъ Павелъ на сокоратъ, рече: мѣже вѣ-

тѣе, азъ живеѣхъ предъ Бѣа со сѣчка доврѣ совѣсть дорѣ до тоа дѣнь.

2 Я архѣереа та ѡнанѣа заповѣда на ѡнѣа шото мѣ предстоѣвахъ да го кѣатъ по оустѣ та.

3 Тогава Павелъ мѣ рече: ще да те кѣ Бѣа, стѣнѣ (съ вѣръ) измѣзанныа: зашѣо ты сѣдишъ да ме сѣдишъ по законъ, а престѣпсвашъ законатъ и заповѣдсвашъ да ме кѣатъ.

4 Я ѡнѣа шото предстоѣвахъ тамъ, рекоха: архѣереа та ли Бѣаа злословишъ;

5 Я Павелъ рече: не знаѣхъ, братѣе, че ѣ архѣереѣ: зашѣо ѣ писано: началникъ на-твоѣ те людѣе да не речешъ злѣа дѣма.

6 И понѣже разсмѣ Павелъ, зашѣ ѣднѣ та чѣсть кѣха Саддѣкѣи, а дрѣга та Фарѣсѣи, извыкѣа въ соборѣише то: мѣже братѣе, азъ самъ Фарѣсѣи, сынъ Фарѣсѣовъ: и сѣдатъ ме заради надежда та и за воскресѣнѣе то на-мѣртви те.

7 И като рече товъ, произыдѣ раздѣръ помеждѣ Саддѣкѣи те и Фарѣсѣи те, и раздѣклѣсе нарѣдо.

8 Зашѣо Саддѣкѣи те говоратъ че нѣма воскресѣнѣе, ни Ягѣла, ни Дѣхъ: а Фарѣсѣе те исповѣдсватъ и двѣ те.

9 И быдѣ голѣма глѣчка: и станѣахъ книжныи те ѡ